

ÁCH THẦY ÊM ÁI VÀ GÁNH THẦY NHẸ NHÀNG!

Chứng từ Đức Tin của hai giáo dân thuộc Tổng Giáo Phận Lyon ở miền Nam nước Pháp.

... Ông Frank tù nhân tại trung tâm cải huấn Roanne với tựa đề: "Rước Lễ Lần Đầu Nơi Nhà Giam".

Năm 2012 tôi được hồng ân rước lễ lần đầu và đã có thể đo lường trọn cuộc hành trình cho phép tôi tiến đến giây phút phúc lộc ấy.

Lúc 2 tháng tuổi, tôi được cha mẹ xin rửa tội cho tôi. Mặc dầu Cha tôi là đảng viên cộng sản cuồng tín nhưng Mẹ tôi lại là tín hữu Công Giáo nhiệt thành nên bà đã thắng

được Ba tôi.

Rủi thay năm tôi lên 4 tuổi Cha Mẹ tôi đi theo một giáo phái gian-trá (pseudo-secte) và đã dạy dỗ tôi với những lý thuyết sai lầm. Năm 36 tuổi tôi không còn biết một tôn giáo nào khác.

Sau khi Cha Mẹ tôi qua đời, tôi quen một phụ nữ. Phụ nữ này yêu cầu tôi - nếu muốn cưới nàng làm vợ - thì cũng phải theo hồi giáo. Thế là tôi trở thành một tín đồ hồi giáo chuyên chăm thực hành bốn buổi cầu nguyện trong ngày và tuân giữ luật cấm liên quan đến thức ăn.

Phải đợi mãi đến lúc tôi bước chân vào nhà giam thì chân trời tầm nhìn của tôi mới rộng mở. Tôi bắt đầu chú ý đến các tôn giáo khác. Mẹ đỡ đầu tôi khuyến khích tôi rất nhiều. Chính bà khuyên tôi nên đặt trọn cuộc đời tôi trong vòng tay Từ Bi của THIÊN CHÚA và phải cầu nguyện nhiều thật nhiều. Ban đầu tôi hơi do dự lưỡng lự nhưng sau đó tôi tự nhủ: Tại sao không làm theo lời khuyên nhủ chân thành của mẹ đỡ đầu? Thế là tôi phó thác linh hồn tôi cho Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Sau 5 năm bị giam trong tù, tôi đặt chân đến Văn Phòng Tuyên Úy Công Giáo và tức khắc nhận được không biết bao nhiêu là ơn lành thiện ích. Tôi cảm thấy tâm hồn an bình và tâm trí điềm tĩnh.

Từ Đức Tin của tôi lớn mạnh và tôi quyết định xin rước lễ để chính thức gia nhập Giáo Hội Công Giáo. Tôi còn đi theo lộ trình Mùa Chay để suy tư về các biến cố trong cuộc đời tôi qua đó THIÊN CHÚA đã giúp đỡ tôi như thế nào và tôi bày tỏ cùng Người trọn tâm tình tri ân cảm tạ của tôi. Tôi thành thật xin Chúa tha lỗi vì đã dại dốt đóng kín cánh cửa của lòng mình. Chính niềm an bình tâm trí mà tôi nhận được đã cho phép tôi có quan hệ tốt đẹp với các bạn đồng tù.

Chặng đường này trong cuộc đời tôi đã cho phép tôi trở về với Giáo Hội Công Giáo, nhờ ơn thánh Chúa. Bây giờ đến phiên tôi phải làm sinh hoa kết trái những gì tôi học hỏi và nhận được.

... Bà Claire Guérard một bệnh nhân ngồi xe lăn với tựa đề: "Đồi Golgotha: phải chăng còn xa?"

Từ thơ bé, Đức Tin luôn luôn là thành phần của cuộc đời tôi. Tình yêu của người thân và giáo huấn của gia đình đã khiến tôi biết đến gần THIÊN CHÚA ngay những ngày đầu cuộc sống. Vì THIÊN CHÚA là Đức GIÊSU KITÔ đã chết và sống lại để cứu chuộc nhân loại không bao giờ rời xa tôi.

Năm 20 tuổi tôi thường đến nhà thờ tham dự Thánh Lễ Chúa Nhật với y phục thể thao trước khi đi luyện tập thể dục. Mùa hè tôi chúc tụng vinh danh THIÊN CHÚA bằng chiến thắng leo tới tận đỉnh núi rừng Alpes. Tôi đào sâu Đức Tin của tôi nhờ học hỏi các bản văn Kinh Thánh, nhưng nhất là nhờ niềm tin vào ơn thánh Chúa.

Thế rồi họa nạn ồ ập xuống cuộc đời khi tôi mắc chứng bệnh sclérose en plaques - ngạnh kết từng đám. Nó đánh phá trung tâm não bộ và tôi bị tê liệt toàn thân. Từ năm 25 tuổi, hiền phụ tôi cố gắng nâng đỡ phụ giúp tôi trong mức độ tối đa của chứng bệnh mỗi ngày một trầm trọng thêm. Thế nhưng suốt trong những năm tháng họa nạn khốn khó này, Đức Tin vẫn luôn luôn không bao giờ lìa xa tôi ..

THIÊN CHÚA tiếp tục nhìn tôi với trọn tình thương mến - giờ đây tôi ngồi trên chiếc xe lăn - y như xưa kia lúc tôi đứng trên đỉnh núi cao. Cuộc sống mới khuyết tật của tôi đã khiến thân phụ tôi tránh xa tôi cùng với một số đồng bạn hữu. Tha thứ cho sự ruồng bỏ này khi lâm cảnh khổ đau và khốn đốn quả thật rất khó! Nhưng THIÊN CHÚA luôn có mặt nơi đây để nhắc tôi nhớ đến mẫu gương tha thứ của Ngài. Ngài xin tôi dâng hiến khổ đau của tôi đồng thời không quên ban sức mạnh cho người yêu thương tôi.

Vâng, tôi xin dâng lời chúc tụng cảm tạ THIÊN CHÚA vì đã ban cho tôi hưởng nếm hạnh phúc khi chỉ cho tôi thấy ý nghĩa của cuộc sống. Đôi khi trong những lúc tuyệt vọng tôi tự hỏi: Phải chăng đồi Golgotha còn rất xa?

Tôi hy vọng THIÊN CHÚA sẽ đồng hành với tôi bằng tình yêu của Người cũng như hy vọng rằng tôi có thể tri ân Người mãi mãi cho đến hơi thở cuối cùng vì ơn lành Người ban cho tôi là được TIN nơi Người!

... Vào lúc ấy, Đức Chúa GIÊSU cất tiếng nói: "Lạy CHA là Chúa Tể trời đất, Con xin ngợi khen CHA, vì CHA đã giấu không cho bậc khôn ngoan thông thái biết những điều này, nhưng lại mặc khải cho những người bé mọn. Vâng, lạy CHA, vì đó là điều đẹp ý CHA .. CHA Thầy đã giao phó mọi sự cho Thầy. Và không ai biết rõ Người Con, trừ CHÚA CHA; cũng như không ai biết rõ CHÚA CHA, trừ Người Con và kẻ mà Người Con muốn mặc khải cho .. Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng Thầy, Thầy sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng. Anh em hãy mang lấy ách của Thầy, và hãy học với Thầy, vì Thầy có lòng hiền hậu và khiêm nhường. Tâm hồn anh em sẽ được nghỉ ngơi bồi dưỡng. Vì ách Thầy êm ái, và gánh Thầy nhẹ nhàng" (Matthêu 11,25-30).

("EGLISE A LYON", La Magazine De L'Actualité Diocésaine, No 7, Juillet-Aout 2013, trang 20-25)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt